

[Knud Thomsen.]

af folkevalgte organer. Ved en åben dialog er der for mig ingen tvivl om, at der ville blive lagt en dæmper på de værste udslag af nationalegoismen. Hvis man kunne tvinge Rådet til at deltage i offentlige drøftelser, er jeg overbevist om, at dette ville finde sted, og samtidig ville der vel finde en vis dæmpning sted af den mest rabiante fløj i Europaparlamentet, ribat med hensyn til at lægge al magt i Parlamentet.

Vi ønsker altså ikke, at Rådet skal have den stærke dominans, som Rådet har i dag. Vi ønsker at styrke Parlamentets stilling, og vi ønsker at gøre det på den klassiske måde, nemlig ved at to organer af denne art må foretage offentlige drøftelser, uden at det ene organ kan træffe sine beslutninger bag lukkede døre, selv om noget naturligvis en gang imellem siver ud fra disse lukkede døre.

Men vort hovedsynspunkt er og bliver, at vi er tilfredse med EF-samarbejdet, og at vi ønsker at udvikle og uddybe dette samarbejde. Vi er ikke skeptikere i den henseende, ikke mere skeptikere, end at vi naturligvis altid ser, at der kommer vanskeligheder, at der kommer tilbageslag, stilstand osv., men vores stilling er helt klar.

Vi vil også medvirke til den dannelse af en europæisk union, som stats- og regeringscheferne har foreslået. Vi forstår herved en politisk union, som naturligvis også omfatter udenrigspolitik og sikkerhedspolitik. Af realistiske grunde støtter vi den form, det påbegyndte politiske samarbejde mellem de ni landes udenrigsministre har fået. Den form er på dette tidspunkt antagelig den eneste mulige, og tiden er også efter vor opfattelse langt fra moden til at bringe dette samarbejde ind i EF-institutionerne.

Men også inden for dette samarbejde går man jo på kattepoter uden om sikkerhedspolitik og forsvarspolitik. Jeg har med omhu studeret det såkaldte identitetspapir, som udenrigsministrene har udgivet den 14. december 1973. Jeg har været med til at drøfte det i Europaparlamentet, og jeg vil gerne ved denne lejlighed sige, at jeg ikke er utilfreds med den formulering, udenrigsministrene har givet dette punkt i dette papir. Jeg tillader mig at citere herfra side 4, punkt 8:

„De ni, der har fredens bevarelse som et

af deres væsentlige mål, vil aldrig nå dette, hvis de forsømmer deres egen sikkerhed. De af dem, der er medlemmer af den atlantiske alliance, er af den opfattelse, at der ikke for tiden er noget alternativ til den sikkerhed, som De Forenede Staters kernevåben og tilstedeværelsen af nordatlantiske styrker i Europa frembyder, og de er enige om, at Europa, i betragtning af, at det militært er relativt sårbart, bør overholde sine forpligtelser og til stadighed søge at råde over et tilstrækkeligt forsvar, hvis det ønsker at bevare sin uafhængighed.“

Vi kan fra mit partis side gå ind for denne formulering som det i dag mulige.

Jeg skal senere, i anden runde, komme tilbage til et par enkelte andre af de punkter, ministeren har berørt i sin redegørelse.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraterne ønsker først at takke ministeren for den redegørelse, der er blevet givet. Der er blevet sagt, den er for kort. Vi er tilfredse med længden, og vi finder, at den på tilstrækkelig vis har omtalt de vigtigste problemer, der er i markedspolitikken, men jeg siger dette ud fra det grundsynspunkt, at vi betragter indlægget fra ministeren som et udgangspunkt for debatten. Der kan i øvrigt være anledning til at trække visse hovedsynspunkter frem.

Når ministeren f. eks. har glædet sig over merindtjeningen for det danske landbrug, så glæder vi os også herover, og når man heraf drager den konsekvens, at man måske på andre områder må indstille sig på at spænde buen mindre, så er det også vor opfattelse.

Dette gælder f. eks. i spørgsmålet om den europæiske regionalfond, hvor vi måske for første gang i Europa forsøger på et europæisk niveau at realisere det sociale princip, som for længst er anerkendt i vort eget land. Jeg vil derfor godt på forhånd sige til ministeren, at kommer der af og til situationer, hvor ministeren må føle trang til mere at udtrykke sig som europæer med synspunkter, der har et europæisk sigte, måske med den virkning, at en dansk konkret økonomisk interesse kommer en lille bitte smule i anden række, så vil han have vor fulde støtte til en sådan fremgangsmåde.

Jeg vil også gerne sige til socialdemokratiet, at det har været glædeligt for mit parti at konstatere den fastholden ved den euro-